

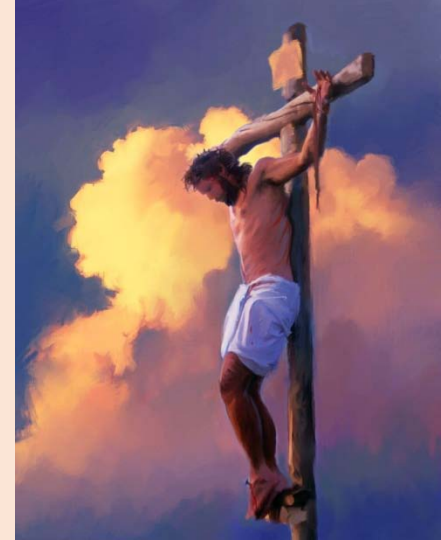
©STEVE C. ART.COM

FIUL PROMIS

„La sfârșitul acestor zile,
ne-a vorbit prin Fiul, pe
care L-a pus moștenitor al
tuturor lucrurilor și prin
care a făcut și veacurile. El,
care este oglindirea slavei
Lui și întipărirea Ființei Lui
și care ține toate lucrurile
cu cuvântul puterii Lui, a
făcut curățarea păcatelor și
a șezut la dreapta Măririi în
locurile preaînalte”

(Evrei 1:2,3)

În Evrei 1:1-5, după ce a vorbit despre revelația lui Dumnezeu prin profeții din trecut, Pavel ne prezintă pe Isus.

Isus a produs, la propriu, un înainte și un după în istoria omenirii.

El a fost „Fiul” promis, născut de Dumnezeu. Este strălucirea gloriei Lui. Cu toate acestea, este Dumnezeu Însuși, Creatorul universului.

➤ „La sfârșitul acestor zile”

➤ „Ne-a vorbit prin Fiul”

➤ „Oglindirea slavei Lui”

➤ „a făcut și veacurile[...] care țin toate lucrurile”

➤ „astăzi Te-am născut”

„LA SFÂRȘITUL ACESTOR ZILE”

„Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremurilor” (Ieremia 23:20)

Expresia „în zilele de pe urmă” (sau „timpul din urmă”) se referă, în general, la un timp îndepărtat în viitor (ani mai târziu, sau chiar secole) [Deut. 4:30; Dan. 2:28].

Dar Fapte 2:17, Evrei 1:2 și 1 Petru 1:20 folosesc această expresie pentru a vorbi despre vremea când Pavel și Petru trăiau. Aceasta înseamnă că „zilele de pe urmă” încep cu Isus.

Moartea lui Isus a fixat destinul acestei lumi, deși sfârșitul urmează să vină. Ceea ce Tatăl a început să facă la prima venire a lui Isus, El va finaliza la a doua Sa venire.

În zilele de pe urmă

Isus a înviat

Suntem ființe noi

Împărăția lui Dumnezeu este printre noi

Vremea sfârșitului

Vom învia

Dumnezeu va face o nouă ființă

Împărăția veșnică va fi întemeiată

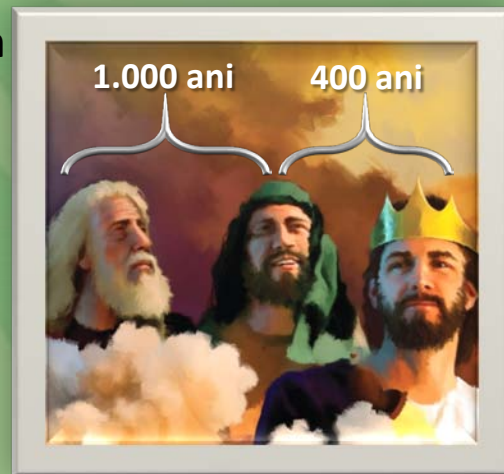
„NE-A VORBIT PRIN FIUL”

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...” (Evrei 1:1-2)

Timp de 1.000 de ani, de la Moise la Malahi, Dumnezeu a vorbit prin profeți. Apoi tăcere.

După un interval de aproximativ 400 de ani, Dumnezeu a rupt tăcerea vorbind prin Fiul, Isus Hristos.

Acum, tot Cuvântul lui Dumnezeu transmis de profeți (adică Vechiul Testament) a fost clar și ascuțit. Făgăduințele lui Dumnezeu s-au împlinit în Isus Hristos și ne-au fost date noi promisiuni.

Ceea ce Tatăl a făcut pentru Fiul, El vrea să facă și pentru noi. De exemplu, așa cum Isus a stat la dreapta lui Dumnezeu (Evrei 1:13), și noi vom sta cu El pe tronul Său (Apoc. 3:21).

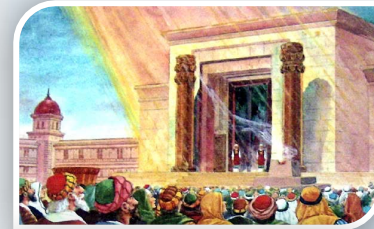
„OGLINDIREA SLAVEI LUI”

„El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui [...] a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte” (Evrei 1:3)

Isus este strălucirea, adică lumina care emană din slava Maiestății (Dumnezeu Tatăl). În același timp, este imaginea ființei sale (o copie exactă): „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl” (Ioan 14, 9).

Și ce este slava? În general, slava lui Dumnezeu este afișată atunci când Dumnezeu apare într-o formă acoperită, iar slava Sa este identificată cu prezența Sa (Ex. 16:10; 1 Sam. 15:29; 2 Cron. 5:14; Ps. 26:8; Ezech. 1:28).

Prevăzând lucrarea lui Isus, Isaia a spus că „slava Domnului va fi descoperită” (Is. 40:5). Isus, ca Lumină a lumii, ne-a descoperit pe Dumnezeu (Ioan 1:18; 7:26).

„A FĂCUT ȘI VEACURILE[...] CARE ȚINE TOATE LUCRURILE”

„Eu, Domnul, am făcut toate aceste lucruri, Eu SINGUR am desfășurat cerurile, Eu am întins pământul” (Isaia 44:24)

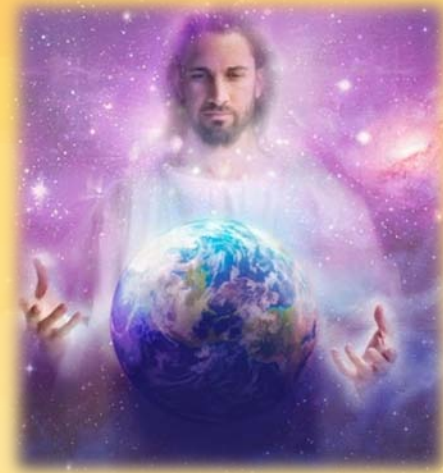
Evrei 1:2-3 Îl prezintă pe Isus ca Creator și Susținător, în timp ce Vechiul Testament îl arată pe Dumnezeu ca singurul Creator și Susținător al universului (Neemia 9:6).

Aceasta înseamnă că Isus este mai mult decât „strălucirea” lui Dumnezeu. Este Dumnezeu Însuși. Cum Dumnezeu are capacitatea de a crea. Mai mult, fără El nimic nu a fost creat (Col. 1:16); și fără El nimic nu există (Col. 1:17).

Isus nu numai că ne-a creat, ci și ne susține. Fiecare suflare, fiecare bătaie a inimii, fiecare moment al existenței noastre se găsește în Isus, Fundamentul întregii existențe create.

„Căci în El avem viața, mișcarea și ființa” (Faptele Apostolilor 17:28).

„ASTĂZI TE-AM NĂSCUT”

„Căci căruia dintre îngerii a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut”? Și iarăși: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?” (Evrei 1:5)

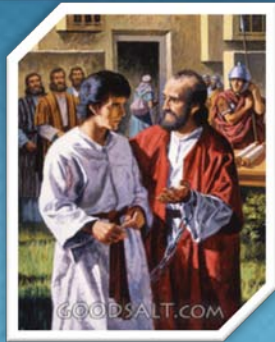

Cum poate Isus să fie atât Creator, cât și creatură (născut)?

Evrei 7:3 indică faptul că Isus „nu are început de zile și nu are sfârșit de viață”, el este veșnic; nu a fost creat niciodată.

El a primit numele de „fiu” când s-a întrupat ca om (Luca 1,32; Ioan 1,14). Cu toate acestea, termenul „născut” nu se referă la întruparea lui Isus.

Onesim și credincioșii corinteni au fost născuți de Pavel (Filipeni 1:10; 1 Corinteni 4:15). În același mod, Tatăl L-a născut sau „adoptat” pe Isus ca Fiu, înviându-l și așezându-l la dreapta Sa (Rom. 1:3-4), împlinindu-și astfel lucrarea mesianică de Rege descendent al lui David (2 Sam. 7: 12-14).

**„Ca Persoană, Dumnezeu S-a descoperit în Fiul Său. Isus, oglindirea slavei Tatălui „și întipărirea Ființei Lui” (Evrei 1, 3), a fost văzut pe pământ asemenea unui om. El a venit în lume ca Mântuitor, având trup material. Tot ca Mântuitor, în carne și oase, S-a înălțat la cer. Ca Mântuitor întrupat face mijlocire în curțile cerești [...]
Hristos, Lumina lumii, și-a acoperit strălucitoarea splendoarea divinității Sale și a venit să trăiască la fel ca un om între oameni, pentru ca ei să poată, fără a fi nimiciți, să se apropie de Creatorul lor.”**